

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 46.000 (słownie: czterdzieści sześć) tysięcy złotych,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony powodowej (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz pozwanego K. K. kwotę (...) (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...) S.A. z siedzibą we W. w pozwie z dnia 18 listopada 2013 r. domagała się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 80.302,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania i opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności w wysokości 19,12 zł.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 19 grudnia 2011 r. pozwany w ramach prowadzonej działalności pod nazwą (...) K. K. zawarł z nią umowę leasingu, przedmiotem której był ciągnik R. (...). Pozwany nie dokonywał płatności w terminach określonych umową, co spowodowało powstanie zadłużenia na jego koncie oraz naliczenie odsetek od okresowych opłat leasingowych. Następnie został wezwany do zapłaty kwot wynikających z umowy, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu w dniu 22 listopada 2012 r. strona powodowa wypowiedziała mu umowę leasingu oraz wezwała do wydania przedmiotu leasingu. Umowa została skutecznie wypowiedziana w dniu 7 grudnia 2012 r., a warunki jej wypowiedzenia zostały określone szczegółowo w ogólnych warunkach umowy leasingu. Następnie strona powodowa dokonała odbioru przedmiotu umowy leasingu, który został wyceniony na kwotę 224.600 zł i sprzedany w dniu 1 lutego 2013 r. za kwotę 192.800 zł. Cena sprzedaży ciągnika jednak po potrąceniu kwoty kosztów poniesionych przez powoda okazała się niższa od kwoty zdyskontowanej, co zgodnie z art. 24 OWUL zobowiązywało pozwanego do zapłacenia na rzecz strony powodowej różnicy – niezależnie od wymaganych wierzytelności głównych i ubocznych.

Strona powodowa wskazała, iż dochodzona niniejszym pozwem kwota jest równoważnością sumy wszystkich następujących należności:

- 20.635,90 zł – należności z tytułu niezapłaconych opłat leasingowych zafakturowanych,

- 873,30 zł – należności z tytułu innych zafakturowanych należności, w tym 307,50 zł – opłata manipulacyjna za przeprowadzenie czynności windykacyjnych, 98,40 zł, 123 zł, 98,40 zł, 123 zł i 123 zł – opłaty z tytułu wezwania do zapłaty (pismo strony powodowej z dnia 14.04.2014 r., k. 12),

- 172,76 zł – należności z tytułu noty odsetkowej,

- 58.620,60 zł – należności z tytułu odszkodowania zgodnie z § 24 OWUL.

Ponadto powódka wskazała, iż żąda zapłaty odsetek ustawowych od dnia następującego po dniu skutecznego rozwiązania umowy z tytułu opóźnienia w zapłacie po myśli art. 481 k.c.

W piśmie procesowym z dnia 17 listopada 2014 r. strona powodowa wyjaśniła, iż w ramach kwoty 20.635,90 zł z tytułu niezapłaconych opłat leasingowych nie zostały zawarte odsetki za opóźnienie, na kwotę 873,30 zł składają się należności za opłaty manipulacyjne z tytułu przeprowadzenia czynności windykacyjnych oraz opłaty związane z wezwaniem do zapłaty, oraz że kwota 172,76 zł odnosi się do not odsetkowych wystawionych za okres: a/ nota odsetkowa nr (...) (...)R/ (...) wystawiona 9 października 2012 r. w kwocie 145,76 zł: za okres od 30 sierpnia 2012 r. do 7 września 2012 r. od kwoty 308,21 zł, za okres od 30 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 123 zł, za okres od 30 sierpnia do 1 października 2012 r. od kwoty 123 zł, b/ nota odsetkowa nr (...) (...) (...) wystawiona 10 września 2012 r. w kwocie niedopłaty 27 zł : za okres od 30 lipca do 7 września 2012 r. od kwoty 6875,32 zł, za okres od 6 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 123 zł, za okres od 30 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 98,40 zł. Powódka wskazała, też, iż podane kwoty wynikają z Tabeli Opłat i Prowizji z dnia 1 lutego 2011 r. oraz z dnia 1 października 2012 r.

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 r. strona powodowa oświadczyła, iż w związku z wpłatą pozwanego w wysokości 46.000 zł w dniu 20 maja 2014 r. ogranicza powództwo o tę kwotę wraz z zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 34.302,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 80.302,52 zł od dnia 8 grudnia 2012 r. do dnia 20 maja 2014 r.,

- 34.302,52 zł od dnia 21 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

Pozwany w złożonym w dniu 9 lutego 2015 r. piśmie wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jego rzecz od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwany podniósł, iż za bezskuteczne należy uznać wypowiedzenie umowy leasingu z dnia 22 listopada 2012 r. Zdaniem pozwanego powódka nie udowodniła, iż powyższe wypowiedzenie było skuteczne skoro nie przedłożyła dowodu doręczenia go pozwanemu oraz dokonanej przed wypowiedzeniem wezwania pozwanego do zapłaty z udzieleniem mu dodatkowego terminu do dokonania zapłaty zaległej raty jak również zawierającego informację, iż w razie bezskutecznego upływu terminu dodatkowego może dojść do wypowiedzenia umowy leasingu. Za niedopuszczalne uznał ustanowienie w w/w wypowiedzeniu opłaty w kwocie 5550 zł stanowiący warunek do odstąpienia od wypowiedzenia umowy. Takie wypowiedzenie zgodnie z art. 94 k.c. w zw. z art. 709 § 2 (13) k.c. powodowało nieważność czynności prawnej. Wypowiedzenie to podpisały także osoby nieposiadające uprawnień do reprezentacji powodowej spółki.

Po drugie wskazał na bezzasadność i niedopuszczalność roszczenia domagania się zapłaty odszkodowania na podstawie art. 24 OWUL, a to w świetle art. 709 (15) k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. Zarzucił iż zaspokoił roszczenia strony powodowej w całości, nawet te, których w świetle przepisów prawa nie byłby zobowiązany płacić.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Dnia 19 grudnia 2011 r. pomiędzy (...) S.A. we W. jako finansującym (leasingodawcą), a K. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. K. jako korzystającym (leasingobiorcą), doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem był ciągnik R. (...) o wartości 287.947,80 zł. Zgodnie z umową pozwany zobowiązany był do zapłacenia stronie powodowej w uzgodnionych ratach wynagrodzenia pieniężnego w wysokości

i na warunkach określonych umową, tj. opłaty administracyjnej, wstępnej opłaty leasingowej, okresowych opłat leasingowych oraz kwoty równej wartości końcowej. Umowa zawarta została na okres 60 miesięcy tj. do dnia 30 grudnia 2016 r. Opłaty miały być uiszczane do dnia 30 każdego miesiąca w kwotach po 6973,72 zł do grudnia 2013 r., a po tej dacie w kwotach po 6917,02 zł brutto. Ostatnia opłata w kwocie 10.429,99 zł miała być płatna do 30 listopada 2016 r. i zawierała kwotę wykupu przedmiotu leasingu (3512,97 zł) Zgodnie z umową pozwany zobowiązał się do zapłaty opłaty wstępnej płatnej w dacie jej zawarcia w kwocie 31.875,82 zł brutto z czego kwota 19.575,82 zł stanowiła kaucję wstępną na poczet zabezpieczenia zawarcia umowy, a kwota 12.300 zł – to kwota, którą leasingobiorca uiścił zbywcy na poczet ceny przedmiotu leasingu przed zawarciem umowy.

Częścią umowy były ogólne warunki umowy leasingu obowiązujące u strony powodowej, uchwalone przez zarząd spółki w dniu 23 lutego 2010 r. (nr (...)). Zgodnie z § 24 OWUL umowa leasingu mogła być przez leasingodawcę wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym przed terminem jej zakończenia m.in. w przypadku gdy leasingobiorca dopuszcza się zwłoki w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych, pomimo wcześniejszego wyznaczenia mu na piśmie przez leasingodawcę dodatkowego terminu do jej zapłaty, z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym w przypadku nie uiszczenia tej opłaty w terminie (§ 24 ust. 1 pkt a OWUL). W § 24 ust. 4 OWUL przewidywały, że w przypadku rozwiązania umowy w trybie określonym w ust. 1 lub ust. 2 wpłacone opłaty leasingowe nie będą podlegać zwrotowi. Leasingobiorca w terminie 14 dni od dnia rozwiązania umowy zobowiązany był do zapłaty na rzecz leasingodawcy zaległych zafakturowanych opłat oraz odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy. Wysokość odszkodowania miała być wyliczona jako suma wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) oraz kaucji gwarancyjnej, powiększona o poniesione przez leasingodawcę wszelkie koszty windykacji (w tym koszty wyceny i sprzedaży przedmiotu leasingu), a następnie pomniejszona o kwotę, jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub w przypadku jego leasingu, o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu. W przypadku, gdy sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcie kolejnej umowy leasingu nie nastąpi w ciągu 30 dni od dnia jego przejęcia, określone powyżej zobowiązanie leasingobiorcy pomniejszone zostanie o wartość przedmiotu leasingu określoną przez powołanego przez leasingodawcę rzeczoznawcę, z zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy uzyskana, w terminie późniejszym kwota ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu będzie niższa niż kwota wyceny, leasingobiorca pokrywa brakującą różnicę.

Dowód:- umowa leasingu z dnia 19.12.2011 r., wraz z załącznikiem nr 1, k. 122-123; OWUL z dnia 23.02.2010 r., k. 124-125

W dniu 10 października 2012 r. strona powodowa skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległej opłaty leasingowej nr 10 na kwotę 6688,42 zł w terminie do 20 października 2012 r. pod rygorem rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym. Ponadto tym samym pismem upomniała się o zapłatę kwoty 554,06 zł tytułem należności przeterminowanych za noty odsetkowe i wezwania. Pismem z dnia 22 października 2012 r. strona powodowa skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległej opłaty leasingowej nr 10 na kwotę 6688,42 zł w terminie do 5 listopada 2012 r. pod rygorem rozwiązania umowy leasingu w trybie natychmiastowym. W dniu 9 listopada 2012 r. strona powodowa wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległej opłaty nr 11 na kwotę 6973,72 zł w terminie do 19 listopada 2012 r. pod rygorem rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym. Ponadto tym samym pismem upomniała się o zapłatę kwoty 7463,88 zł tytułem należności przeterminowanych za opłatę nr 10, noty odsetkowe i wezwania. W dniu 21 listopada 2012 r. strona powodowa wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległej opłaty nr 11 na kwotę 6973,72 zł w terminie do 5 grudnia 2012 r. pod rygorem rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym. Następnie pismem z dnia 22 listopada 2012 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę leasingu oraz wezwała go do wydania przedmiotu leasingu. Wypowiedzenie to nastąpiło pod warunkiem zawieszającym tj. uiszczenia w nieprzekraczalnym terminie do dnia 6 grudnia 2012 r. pełnej kwoty zaległości tj. 14.585,20 zł wraz z odsetkami oraz kwoty 5.535 zł tytułem opłaty manipulacyjnej za wyznaczenie dodatkowego ostatecznego terminu płatności. Pozwany odebrał pismo zawierające wypowiedzenie umowy w dniu 4 grudnia 2012 r. Wypowiedzenie zostało podpisane przez M. W. i S. O. - pełnomocników (...) S.A. umocowanych m.in.

do wypowiedzania umów leasingu na podstawie pełnomocnictwa z dnia 8 lutego 2012 r. udzielonego przez członka zarządu i prokurenta (...) S.A. posiadających uprawnienie do reprezentacji spółki zgodnie z KRS nr (...).

Dowód:- wezwanie do zapłaty z dnia 10.10.2012 r., k. 171; wezwanie do zapłaty z dnia 22.10.2012 r., wraz z potwierdzeniem nadania, k. 126-129; wezwanie z dnia 9.11.2012 r., k. 173; wezwanie z dnia 21.11.2012 r., k. 174; pismo z dnia 22.11.2012 wraz z załącznikiem i dowodem odbioru, k. 130-133; pełnomocnictwo z dnia 8.02.2012 r., k. 147; KRS powodowej spółki, k. 154-167;

W dniu 6 grudnia 2012 r. strona powodowa dokonała odbioru przedmiotu leasingu od pozwanego, a następnie dokonała jego zagospodarowania, w wyniku czego przedmiot leasingu został wyceniony w dniu 11 grudnia 2012 r. przez rzeczoznawcę W. S. na kwotę 224.600 zł i stał się przedmiotem kolejnej umowy leasingu zawartej w dniu 1 lutego 2013 r. za cenę 192.800 zł. z (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Powyższa umowa została podpisana przez B. A. – pełnomocnika działającego zarówno z ramienia (...) S.A jak (...) Bank S.A. Koszt sporządzenia wyceny pojazdu przez W. S. wyniósł kwotę 246 zł brutto.

Pismem z dnia 26 marca 2013 r. strona powodowa wezwała pozwanego do rozliczenia leasingu zgodnie z § 24 OWUL poprzez zapłatę w terminie 14 dni kwoty 80.302,52 zł na którą to kwotę składać się miały:

- 20635,86 zł – z tytułu niezapłaconych opłat leasingowych zafakturowanych,
- 873,30 zł z tytułu innych zafakturowanych należności,
- 172,76 zł – z tytułu noty odsetkowej,
- 58620,60 z tytułu odszkodowania wyliczonego zgodnie z § 24 OWUL.

Przy czym na kwotę 20.635,90 zł złożyły się opłaty nr 10,11,12 objęte następującymi fakturami:

- faktura vat nr (...) wystawioną dnia 10 września 2012 r. na kwotę 6973,72 zł – , k. 67
- faktura nr (...) wystawiona dnia 9 października 2012 r. na kwotę 6973,72 zł, k. 69
- faktura nr (...) wystawiona dnia 9 listopada 2012 r. na kwotę 6973,72 zł, k. 68

Z kolei na kwotę 873,30 zł złożyły się należności z tytułu opłat manipulacyjnych z tytułu prowadzenia czynności windykacyjnych oraz opłat związanych z wezwaniami do zapłaty a objęte następującymi fakturami:

- faktura Vat nr (...) na kwotę 98,40 zł, (za wezwanie do zapłaty z dnia 10.08.2012 r.), k. 70,
- faktura Vat nr (...) na kwotę 98,40 zł, (za wezwanie do zapłaty z dnia 10.09.2012 r.), k. 71,
- faktura VAT nr (...) na kwotę 123 zł, (za wezwanie do zapłaty z dnia 21.09.2012 r.), k. 72,
- faktura Vat nr (...) na kwotę 123 zł, (za wezwanie do zapłaty z dnia 22.10.2012 r.), k. 73,
- faktura Vat nr (...) na kwotę 123 zł, (za wezwane do zapłaty z dnia 21.11.2012 r.), k. 74,
- faktura Vat nr (...)/ (...) na kwotę 307,50 zł (opłata manipulacyjna), k. 75

Podane kwoty wynikały z Tabeli Opłat i Prowizji z dnia 1 lutego 2011 r. oraz z dnia 1 października 2012 r. i uwzględniały wartość podatku Vat.

Natomiast kwota 172,76 zł odnosiła się do not odsetkowych wystawionych za okres:

1/ nota odsetkowa nr (...) (...) (...) wystawiona 9 października 2012 r. w kwocie 145,76 zł:

- za okres od 30 sierpnia 2012 r. do 7 września 2012 r. od kwoty 308,21 zł,
- za okres od 30 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 123 zł,
- za okres od 30 sierpnia do 1 października 2012 r. od kwoty 123 zł,
- 2/ nota odsetkowa nr (...) (...) (...) wystawiona 10 września 2012 r. w kwocie niedopłaty 27 zł :
- za okres od 30 lipca do 7 września 2012 r. od kwoty 6875,32 zł,
- za okres od 6 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 123 zł,
- za okres od 30 sierpnia do 7 września 2012 r. od kwoty 98,40 zł.

Wartość odszkodowania w wysokości 58.620,60 zł strona powodowa wyliczyła sumując przewidziane w umowie a nie zapłacone opłaty leasingowe (pomniejszone o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) wraz z kaucją gwarancyjną / opłatą końcową – 251.174,60 zł oraz inne koszty niezafakturowane – 246 zł i odejmując wartość netto uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu – 192.800 zł.

Dowód: - protokół odbioru przedmiotu leasingu, k. 146; wycena przedmiotu leasingu dokonana przez rzeczoznawcę W. S. wraz z fakturą Vat nr (...) i zestawieniem, k. 138-145; potwierdzenie realizacji operacji, k. 178; wezwanie do zapłaty z dnia 26.03.2013 r. wraz z notą obciążeniową nr (...) oraz potwierdzeniem odbioru, k. 134-137; faktury, k. 67-69; faktury, k. 70-75; noty odsetkowe z dnia 9.10.2012 r. i 10.09.2012 r., k. 76-77; Tabele opłat i prowizji, k. 78-79; umowa leasingu, k. 80-83

Pozwany K. K. w okresie obowiązywania umowy leasingu jak i też po jej wypowiedzeniu wpłacił na rzecz strony powodowej następujące kwoty:

- w dniu 21 listopada 2011 r. – kwotę 12.300 zł
- w dniu 20 grudnia 2011 r. – kwotę 19760,32 zł,
- w dniu 3 stycznia 2012 r. – kwotę 641,45 zł,
- w dniu 30 stycznia 2012 r. – kwotę 6.973,72 zł,
- w dniu 29 lutego 2012 r. – kwotę 6973,72 zł,
- w dniu 16 marca 2012 r. – kwotę 2177,10 zł,
- w dniu 30 marca 2012 r. – kwotę 98,40 zł,
- w dniu 30 marca 2012 r. – kwotę 7113,63 zł,
- w dniu 15 maja 2012 r. – kwotę 7120,91 zł,
- w dniu 30 maja 2012 r. – kwotę 6973,72 zł,
- w dniu 23 lipca 2012 r. – kwotę 7242,19 zł,
- w dniu 7 września 2012 r. – kwotę 123 zł,
- w dniu 7 września 2012 r. – kwotę 7183,53 zł,
- w dniu 28 września 2012 r. – kwotę 7259,02 zł,

- w dniu 20 maja 2014 r. – kwotę 20.000 zł,
- w dniu 20 maja 2014 r. – kwotę 6.000 zł,
- w dniu 20 maja 2014 r. – kwotę 20.000 zł.

Dowód: - dowody wpłat, k. 203, 207, 208, 209

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których autentyczność i treść nie były kwestionowane przez którąkolwiek ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa cofnęła pozew w zakresie żądania zapłaty kwoty 46.000 zł. ze zrzeczeniem się roszczenia. Mając to na uwadze na zasadzie art. 355 § 2 k.p.c. orzeczono w pkt I sentencji o umorzeniu postępowania w tym zakresie, uwzględniając okoliczność, że cofnięcie żądania pozwu nie wymagało zgody pozwanego a czynność ta nie budziła wątpliwości z punktu widzenia art. 203 § 4 k.p.c.

Odnosząc się do podtrzymanej części żądania pozwu należy na wstępie zaznaczyć, że nie budzi wątpliwości, iż stroną powodową i pozwanego wiązał stosunek prawny leasingu wynikający z zawartej w dniu 19 grudnia 2011 r. umowy. Zgodnie z § 24 OWUL, strona powodowa miała prawo wypowiedzieć pozwanemu tę umowę w trybie natychmiastowym w przypadku zalegania ze spłatą co najmniej jednej miesięcznej opłaty leasingowej. Wypowiedzenie to dokonane pismem z dnia 22 listopada 2012 r. ocenić należy jako skuteczne. Poprzedziło je bowiem pismo strony powodowej wyznaczające pozwanemu dodatkowy termin do uiszczenia zaległości leasingowych zawierające pouczenie o możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym w przypadku nieuiszczenia tej opłaty w tym terminie. Pozwany leasingobiorca przed wypowiedzeniem mu przedmiotowej umowy wzywany był w trybie § 24 ust. 1a OWUL czterokrotnie i żadne z tych wezwań nie odniosło zamierzonego skutku. Dodatkowa możliwość wypełnienia zobowiązania pojawiła się dla pozwanego w samym wypowiedzeniu, którego zawieszenie uwarunkowane było uregulowaniem przez pozwanego wszystkich należności i zapłaceniem dodatkowej opłaty, którą to opłatę w żadnej mierze nie można uznać za niezgodną z prawem. Strona powodowa mogła bowiem skorzystać z dodatkowego uprawnienia i dać pozwanemu dodatkową możliwość spełnienia świadczenia przed ostatecznym rozwiązaniem z nim umowy.

Niezasadny okazał się także zarzut co do braku wykazania doręczenia pozwanemu pisma wypowiedzającego umowę oraz braku umocowania do działania w imieniu powodowej spółki osób podpisujących się pod tym wypowiedzeniem. Okoliczności te zostały bowiem wykazane przez stronę powodową złożonymi do akt dokumentami.

Zgodnie z art. 709(15) k.c., finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, jednak musi uwzględnić w rozliczeniu korzyści, jakie uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Przewidziana w art. 709(15) k.c., a w realiach stosunków pomiędzy stronami niniejszego postępowania skonkretyzowana w § 24 OWUL odpowiedzialność korzystającego ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej. Uregulowania umownego zawartego w § 24 OWUL nie można zatem ocenić jako naruszającego wynikający z art. 483 k.c. zakaz zastrzegania kary umownej na wypadek niewykonania zobowiązania pieniężnego, albowiem dopuszczalność żądania odszkodowania w takim wypadku wynika z faktu, że prawo przewiduje taką możliwość w dyspozytywnym art. 709(15) k.c. Określając wysokość tego odszkodowania przysługującego stronie powodowej na podstawie § 24 OWUL uwzględniono następujące pozycje:

- kapitał (bez odsetek i kwoty wykupu) poczynając od opłaty nr 13 aż do opłaty nr 60 w łącznej kwocie **220.381,39 zł**,
- zaległe opłaty nr 10,11,12, których obowiązek uiszczenia powstał jeszcze przed wypowiedzeniem umowy, tj. **20.635,90 zł**.

- inne „zafakturowane” należności (§ 12 ust. 3 OWUL) jednakże obejmujące tylko jedno wezwanie do zapłaty tj. **98,40 zł.**, ponieważ tylko jedno wezwanie do zapłaty ocenić należy jako celowe w świetle uregulowania zawartego w § 24 ust. 1 lit. a) OWUL,

- koszt wyceny pojazdu tj. 200 zł. (k. 144-145) powiększony o podatek Vat 23% tj. kwotę **246 zł.**

W sumie zatem należność przewidziana w § 24 OWUL zamyka się kwotą **241.361,69 zł.**

W ramach tej należności nie mogły natomiast podlegać uwzględnieniu:

- kwoty 145,76 zł. i 186,90 zł. stwierdzone notami odsetkowymi z k. 76 i 77, ponieważ strona powodowa nie sprecyzowała od jakich zobowiązań i za jakie okresy odsetki stwierdzone notami naliczyła, zaś lakoniczna i niezrozumiała treść not nie pozwala na ustalenie tych okoliczności,

- kwoty innych „zafakturowanych” należności w postaci kosztów dalszych wezwań do zapłaty, gdyż w świetle postanowień OWUL wysyłanie kolejnych wezwań nie było potrzebne i podejmowanie takich działań, w kontekście kosztu, jaki w wyniku ich podjęcia powstawać miał po stronie leasingobiorcy, należało ocenić jako naruszające art. 354 § 2 k.c.,

- kwoty 307,50 zł. opłaty manipulacyjnej za czynności windykacyjne, ponieważ z przeprowadzonego postępowania nie wynika aby jakiegokolwiek konkretne czynności windykacyjne w stosunku do pozwanego strona powodowa wykonała.

Od w powyższy sposób wyliczonej należności odszkodowawczej należało odliczyć korzyści jakie strona powodowa uzyskała poprzez zadysponowanie przedmiotu leasingu. Przewidziane w § 24 OWUL świadczenie ze strony pozwanego ma bowiem przywrócić stan, jaki istniałby, gdyby nie doszło do zdarzenia wyrządzającego szkodę, a zatem nie może przewyższać uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego (art. 361 § 2 k.c.). Pełna kwota ustalonych w umowie, a niezapłaconych rat mogłaby przewyższać uszczerbek powstały w majątku finansującego, czyli wykraczać poza wyznaczone przez art. 361 § 2 k.c. granice dopuszczalnej wysokości odszkodowania. Zatem OWUL przewidują w § 24 ust. 4 pomniejszenie tej kwoty o kwotę, jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub w przypadku jego leasingu, o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu. W ocenie Sądu korzyścią tą w niniejszej sprawie jest wartość odzyskanego przedmiotu leasingu wyceniona przez rzeczoznawcę na kwotę **224.600 zł** (k. 96). Nie mogła natomiast stanowić podstawy do ustalenia wartości przedmiotu leasingu umowa leasingu z dnia 1 lutego 2013 r. na którą powoływała się strona powodowa. Została ona bowiem zawarta z podmiotem personalnie (ta sama osoba działająca jako pełnomocnik obu stron umowy przy jej zawarciu, te same osoby – G. T., R. B., R. S., M. S. - wchodzące w skład organów obu stron, co wynika z odpisów KRS strony pozwanej (k. 154) i dostępnego na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości informacji KRS dotyczącej (...) Bank S.A.) powiązany ze stroną powodową a okoliczność ta, w powiązaniu ze znaczną rozbieżnością pomiędzy wartością przedmiotu leasingu określoną w opinii biegłego a wartością ustaloną w umowie z dnia 1 lutego 2013 r. rodzi nie dające się rozwiązać wątpliwości co do rynkowego charakteru umowy z dnia 1 lutego 2013 r. Postanowienie zawarte w § 24 ust. 4 OWUL rozumiane w ten sposób, że jako podstawę ustalenia wartości przedmiotu leasingu przyjęć należy wartość wynikającą z umowy leasingu nie mającej charakteru rynkowego, gdyż zawartej z podmiotem powiązany z leasingodawcą i przewidującej wartość przedmiotu leasingu istotnie niższą niż oszacowana przez biegłego, ocenić należałoby jako sprzeczne z właściwością (naturą) stosunku prawnego leasingu i jako takie w tym zakresie nieważne z mocy art. 58 § 1 w zw. z art. 353[1] k.c. Dawałoby bowiem leasingodawcy możliwość arbitralnego kształtowania wysokości należnego odszkodowania, w oderwaniu od rynkowych realiów, a w konsekwencji pokrzywdzenia leasingobiorcy.

Różnica pomiędzy szkodą strony powodowej przewidzianą w § 24 OWUL (241.361,69 zł.) a sumą korzyści odniesionych przez stronę pozwaną w wyniku wypowiedzenia umowy (224.600 zł.) wynosi zatem kwotę 16.761,69 zł. i do kwoty tej ograniczało się zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz strony powodowej na podstawie § 24 OWUL. Według stanu rzeczy na chwilę orzekania zobowiązanie to zostało już w całości zaspokojone przez pozwanego, albowiem w dniu 20 maja 2014 r. wpłacił on na rzecz strony powodowej kwotę 46.000 zł. a tym samym całość ciężącego

na nim zobowiązania umorzył. W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt II sentencji na podstawie wyżej powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt III sentencji na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. Okoliczność, że pozwany dopiero po wniesieniu pozwu dokonał zapłaty nie wpływa na zasadność zwrotu całych kosztów na jego rzecz, albowiem strona powodowa ponad pół roku, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia, zwlekała z cofnięciem pozwu, a wręcz dokonała tego dopiero po wezwaniu sądu zarządzeniem z dnia 21 listopada 2014 r. (k. 85). Na zasądzone od strony powodowej na rzecz pozwanego koszty złożyła się kwota 3600 zł. wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.